

РЕШЕНИЕ

№ 3670

гр. София, 05.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2172** по описа за **2023** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

при секретаря Елица Делчева и с участието на прокурор Стоян Димитров, като разгледа докладваното от председателя КНАХД № 2172, по описа за 2023 г., за да се произнесе, взе предвид следното.

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по подадена юрисконсулт – пълномощник на директора на СДВР – МВР касациона жалба, против Решение № 4261/10.11.2022 г. на Софийския районен съд, НО, 96^{-ти} състав, по НАХД № 9126/2022 г. С решението е отменен издаден от СДВР Електронен фиш серия Г, № 0036249/02.08.2021 г., с който, на Б. Г. Б. е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 250 лева, за извършено нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 638, ал. 1, т. 1 вр. чл. 461, т.1 от Кодекса за застраховането - заснет на 02.08.2021 г., в 10, 32 часа на [улица]в [населено място], с автоматизирано техническо средство лек автомобил, за който собственикът не е сключил задължителната застраховка „Гражданска отговорност“.

С касационната жалба се твърди неправилност на въззивното съдебно решение. Иска се отмяната му и присъждане, в полза на СДВР, на юрисконсултско възнаграждение, като се възразява за прекомерен размер на адвокатското такова.

В съдебното заседание касаторът не е представяван.

Ответникът се явява и оспорва касационната жалба. Не заявява искане за присъждане на разноски.

Прокурорът при С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като прецени приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 от АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима, но е неоснователна.

Според разпоредбата на чл. 218 от АПК касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, а за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Решението на районния съд е правилно като краен резултат и не са налице сочените с жалбата касационни основания за отмяната му.

Въззивният съд е отменил оспорения електронен фиш, като е приел, че описанието на вмененото нарушение е противоречиво, понеже, от една страна деянието е квалифицирано като такова, по смисъла на чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ, а от друга – по чл. 638, ал. 4, вр. ал. 1, т. 1 с.к. и по този начин съществено е ограничено правото на защита. Същевременно Съдът е преценил нарушението като маловажен случай, тъй като: е установено с техническото средство на 02.08.2021 г., в 10, 32 часа, но на същата дата собственикът е сключил застраховката „ГО“, с начало на застрахователното покритие същата дата, и час 10.40, т.е. – осем минути след заснемането на автомобила.

Касационният съдебен състав споделя само мотивите на въззивния съд за маловажност на процесния случай, предвид наличието на сключена задължителна застраховка, чието начално действие е настъпило осем минути след установяване на административното нарушение. Несподелен е изводът за съществено ограничаване правото на защита, тъй като административното нарушение е описано в електронния фиш по ясен и непротиворечив начин. Разпоредбата на чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ вменява задължение за сключване на застраховка „ГО“ на автомобилистите, на „всяко лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение“ и не забранява задължението да бъде изпълнено от „всяко друго лице, различно от собственика на моторното превозно средство“. Именно тази норма съдържа хипотезиса и диспозицията, а разпоредбата на чл. 638, ал. 1, т. 1 с.к. регламентира санкцията за неизпълнение на задължението.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, V^{-ти} касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4261/10.11.2022 г. на Софийския районен съд, НО, 96^{-ти} състав, по НАХД № 9126/2022 г.

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване, и на

протест.
ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: